

[Poul Hansen (Kalundborg).]

Aksel Larsen, fru Ragnhild Andersen og hr. Alfred Jensen stillede ændringsforslag udenfor betænkningen. Disse ændringsforslag ser jo i og for sig meget sympatiske ud, men jeg må alligevel anbefale at stemme imod dem. Vi har i udvalget, som jeg lige har nævnt, søgt at opnå det mest mulige; vi har, som det fremgår, sluttet en aftale med det radikale venstres medlemmer, og en sådan aftale vil vi naturligvis ikke forlade, selvom der nu stilles nogle ændringsforslag her i salen fra kommunistisk side.

Både ved førstebehandlingen og under udvalgsarbejdet har der været rettet kritik imod de kontrolbestemmelser, der er knyttet til kapitel I i den højtærede handelsministers forslag til lov om indseende med priser, altså det kapitel, der omhandler et avancestop. For at imødekomme denne kritik har vi fra vor side søgt tilslutning til en udformning af et forslag om avancestop uden disse kontrolbestemmelser. Vi mente, at et sådant forslag måtte have store muligheder for at vinde tilslutning, fordi vi hermed gik en vej, der tidligere er betrådt. Jeg minder om, at der i loven om forbrugsbegrænsende foranstaltninger, som vi gennemførte for godt et års tid siden, er bestemmelser om, at der ikke må beregnes avance af de afgifter, som pålægges ved denne lov. Jeg minder også om, at der under regeringen Erik Eriksen som led i det økonomiske forlig i foråret 1951 blev udstedt en bekendtgørelse af 21. marts samme år om et midlertidigt avancestop for 16 varegrupper. Den daværende regering og den daværende handelsminister — jeg tror, det ærede medlem hr. Weikop var handelsminister på det tidspunkt — må altså have ment, at et sådant avancestop havde værdi. Det blev yderligere understreget af, at man i besvarelse af nogle spørgsmål et års tid senere — spørgsmål, som blev stillet i det udvalg, der behandlede prisloven — opgjorde den kontante værdi, om jeg så må sige, af avancestoppet til at udgøre 30 mill. kr. for et år. På baggrund af disse fortilfælde fandt vi det ikke alene rimeligt og forsvarligt at foreslå et avancestop i den nye form, men vi måtte jo også have forventning om, at det kunne vinde tilslutning. Dette skete desværre ikke, hvad vi meget beklager. Vi må også beklage, at det ikke har været muligt

at vinde tilslutning til den ændring af monopolloven, som den højtærede handelsminister har foreslået.

Medens det altså har været muligt at opnå enighed mellem os og det radikale venstres udvalgsmedlemmer om visse andre foranstaltninger, har venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget stillet sig praktisk talt helt afvisende. Jeg tror, at denne afvisende holdning vil vække skuffelse i meget vide kredse af befolkningen. Både af hensyn til den samfundsmæssige interesse i at holde omkostningsniveauet så lavt som muligt og af hensyn til forbrugerne skulle man synes, at vi alle her i tinget kunne forenes i bestræbelserne for at sikre en rolig prisudvikling.

Der er een grund mere, som gør det vanskeligt at forstå venstres og de konservatives afvisende holdning. Der er fra disse to partiers side i hele den politiske diskussion argumenteret meget flittigt med henvisning til inflation. Man har brugt inflationen som argument mod krav om lønforhøjelser, og man har brugt den som argument mod gennemførelse af foreliggende reformforslag. Inflationen er ført i marken, når det gælder angreb på regeringen, og den blev endda i efteråret fra konservativ side anført som argument for skattelettelser. Men når vi nu står overfor forslag, som tilsigter at holde prisudviklingen i ro, er det pludselig, som om de to partier helt har glemt den tidligere megen tale om inflation. Jeg synes, der her er en skævhed i deres holdning, som jeg tror vil vække megen forundring i befolkningen.

For os har det afgørende været at få gennemført, hvad der har været mulighed for at gennemføre til sikring af en rolig prisudvikling. Efter vor opfattelse ville det have været bedst, om den højtærede handelsministers forslag kunne være blevet gennemført. Vi havde derved fået en større øjeblikkelig virkning end den, der kan opnås ved det, et flertal har samlet sig om; men vi mener, det ville have været uforvarsvarligt ikke at gennemføre, hvad der nu kunne gennemføres.

Vi er ikke så meget uenige med det radikale mindretal i udvalget, når det i betænkningen gør gældende, at den opgave, som foreligger i en tid med normal vareforsyning, er at fremme en sund konkur-